AK, KUNGS, TIKAI VĒL VIENU REIZI!

(O Lord, Just Once More 63-0628m)

Labrīt, draugi, jeb labdien. Mans pulkstenis ir salūzis, es nevaru pateikt, cik ir laiks. [Kāds brālis saka: "Joprojām rīts, brāli."–Tulk.] Joprojām ir rīts, vai ne? Labi.

2 Turklāt mēs dzīvojam mūžībā. Mēs esam bez laika. Laika ierobežojumi beidzās, kad Jēzus Kristus iedeva man Savu dzīvību iekš manis, ar kuru dzīvot, tādēļ mēs jau tagad esam mūžīgas būtnes, sēdināti debesīs Jēzū Kristū. Kāds laiks!

3 Un tā, šī ir tikai mana otrā diena šeit kopā ar jums, bet, ak, tas ir kā auksts sīrups no rīta, tas ir tik biezs un brīnišķīgs. Es nekad nevienā sanāksmē neesmu tā līksmojies. Un tagad es skatos apkārt, vakarā zāle ir tik pārpildīta, ka es nevienu nevaru saskatīt, bet šodien es varu paskatīties apkārt. Man bija tā privilēģija paspiest roku šai jaukajai kalpotāju kompānijai šajā te grupā.

4 Es atceros kādu vecu vīru, kurš mēdza nākt uz mūsu draudzi, vārdā Džons Raiens. Vecajs Raiens, tā viņi sauca viņu. Viņš bija no Devadžekas, Mičiganas štatā. Viņš mēdza nedaudz pasludināt, un tad piesteidzās un paspieda man roku. Un tad viņš nedaudz pasludināja un piesteidzās, un paspieda man roku. Es teicu: "Brāli Raien, es...es pateicos par to, bet es...es nesaprotu, kāpēc tu to dari."

5 Viņš teica: "Kad akumulators nosēžas, man tas ir jāuzlādē, tāpēc es to vienkārši pilnībā uzlādēju."

6 Es tikko kā ieraudzīju vienu metodistu kalpotāju no manas apkaimes, kurš tikko kā saņēma Svēto Garu, un es viņu kristīju. Viņš sēž šeit pa kreisi no manis, brālis Juniors Džeksons. Es ieraudzīju, kā viņš šādi paspiež rokas, tas atgādināja man brāli Raienu. Cik daudzi domā, ka metodisti nevar saņemt Svēto Garu? Jūs kļūdāties. Piecelies, brāli Junior Džekson, viņš un viņa jaukā sieva, lūk, tur. Viņi ir no Indiānas, metodistu kalpotājs.

7 Kur ir Vilards Kolins? Vai šorīt viņš atrodas šajā ēkā? Kur tu esi, brāli Vilard? Es domāju, ka viņš ir kaut kur šeit. Lūk, šeit stāv vēl viens metodistu kalpotājs, lai jūs nedomājat, ka metodisti nevar saņemt Svēto Garu un vēlreiz kristīties. Piecelies, brāli Kolins. Lūk, kur ir vēl viens. Tas brālis bija Asbarī koledžā Vilmorā, Kentuki štatā, viņam bija laba metodistu sagatavotība.

8 Lūk, šeit ar mani ir vēl daži cilvēki, kas...kas atbrauca uz šejieni. Es dzirdēju, kā viņi saka "āmen", un es zinu, ka viņi ir šeit, bet es viņus neredzu. Brālis Freds Sotmans no Džefersonvilas dievnama. Fred, vai tu un brālis Toms esat šeit? Man šķiet, ka es dzirdēju viņu sakām: "Šeit." Lūk, šeit, stūrī, jā.

9 Mēs esam ļoti priecīgi iepazīstināt ar šiem vīriem. Es šobrīd skaidri neredzu, varbūt šeit ir vairāk, kurus es nezinu. Es domāju, ka brālis Džeks Mūrs tikko beidza runāt. Un...un šie ir jauki vīri, un mēs viņus mīlam.

10 Un tā, mēs šeit esam pavadījuši tik brīnišķīgu laiku. Es pateicu viņai: "Sieva," savai sievai, "tev...tev būtu vajadzējis atbraukt uz šo sanāksmi." Mēs ticam jaukai vecmodīgai pentakostu sanāksmei. Mēs ticam, ka tur, kur ir brīvība Dieva Garā, visas dažādas konfesiju fāzes var sanākt kopā un apsēsties debesu vietās kā draudze. Tur mūsu atšķirībām nav nozīmes, kad mēs esam Kristū, mēs esam zem Asinīm un Viņa mīlestības sadraudzībā.

11 Un es vēlos pateikt to šai kalpotāju grupai. Es...es ienācu pentakostos no baptistiem misionāriem, un es apbrīnoju pentakostus. Viņi ir mani ļaudis. Es viņus mīlu. Ja es domātu, ka ir kāda cita draudze, kas ir pareizāka par to, es būtu tajā citā draudzē. Bet es esmu pie pentakostiem, jo es domāju, ka viņi ir vistuvāk Rakstiem, kā es redzu. Ja es zinātu ko citu, es būtu pie viņiem; un tā, nenoniecinot nevienu citu ticību, it nemaz. Bet par pentakostiem es domāju tāpēc, ka, manuprāt, tas ir vistuvāk tam, kas, manuprāt, atbilst Rakstiem, nekā jebkas cits man zināmais.

12 Un ir viena izcila lieta šajā saietā, ko es esmu pamanījis, tas ir, sievietes ar tīrām sejām; nekāda manikīra, ziniet, vai kā nu sauc tās lietas. Man tas nepatīk. Kristiešiem tas nepiedienas. Hm-hm. Tā tas ir. Man...man tas patīk. Es esmu no vecmodīgās skolas, kam patīk tīrība, saprotiet. Man

patīk redzēt, ka sievietes... Ziniet, es ar to nedomāju...

13 Šī nav tā vieta, kur stāstīt kaut ko...jokus un kaut ko zaimojošu, tā teikt. Bet es nesaku to ar šādu domu. Šī nav vieta kam tādam.

14 Starp citu, kad jūs to visu dabūjāt? Izskatās, ka tas nāk no mana dievnama. Pavisam noteikti. Vai pareizi, draudze? Vai tad tā neizskatās kā tā vecā kancele? Nu, es domāju, ka tas pats vēstījums, ko mēs sludinām tur, tā vai citādi skan no šejienes.

15 Tāpēc, ziniet, Bībelē ir tikai viena sieviete, kas krāsoja savu seju. Un viņa nekrāsoja savu seju, lai izpatiktu Dievam. Viņa krāsoja savu seju, lai izpatiktu cilvēkam. Tā tas ir. Vai jūs zināt, ko Dievs ar viņu izdarīja? Izbaroja viņu suņiem. Tāpēc, kad tu ieraugi sievieti, kas ir sakrāsojusies, tu vienkārši saki: "Labrīt, suņu-barības kundze." Tieši tā tas ir. Tas izklausās briesmīgi, vai ne? Bet tieši tā par to domā Dievs. Viņa ir vienkārši kļuvusi par parastu barību mežonīgiem suņiem. Apmēram tāda viņa ir. Daži no tiem mežonīgajiem vilkiem, kas visur staigā uzsvilpdami, ziniet; tas, ko viņi sauc par vilkošanos, ziniet. Tieši tas tas ir, atkal tikai suņu barība.

16 Es esmu pateicīgs par jums, sievietes. Lai Dievs dāvā žēlastību, lai noturētu jūs pie krusta, tiktu prom no šīm zemes lietām. Galu galā mēs esam ceļā uz godību. Mēs esam citas valstības pilsoņi.

17 Jau sen... Es vienkārši skatījos apkārt pa auditoriju, lai paskatītos, vai es ieraudzīšu dažus cilvēkus, un tie ir mūsu melnādainie draugi, nēģeri. Ziniet, jau sen šeit dienvidos viņi tika padarīti par vergiem. Lūk, es esmu dienvidnieks. Un ir viena lieta, ko es gribētu par viņiem pateikt, kaut es varētu parunāt ar Mārtinu Luteru Kingu. Tas cilvēks, būdams kristietis, neapzinās, ka viņš ved savus ļaudis pa taisno nāves slazdā, kur miljoniem no viņiem tiks nogalināti. Saprotat? Viņš kļūdās.

18 Es mīlu savus brāļus, savus melnādainos brāļus. Es neceļotu uz Āfriku un visur citur, sludinot viņiem, ja es viņus nemīlētu. Viņi ir Dieva ļaudis, tāpat kā mēs. Bet es neticu, ka... Tas cilvēks, būdams tā iespaidā, tikai izraisīs to, ka vēl daudzi, daudzi, daudzi no viņiem tiks nogalināti. Tad tas atkal izraisīs revolūciju, kas vairs nekad neaizies no tiem cilvēkiem šeit. Lūk, viņi nav vergi. Viņiem ir tikpat liela brīvība kā jebkuram citam. Viņi, ja viņi būtu vergi, es stāvētu tajā pusē. Bet viņi nav vergi.

19 Tas ir tikai tāpēc, ka viņi grib iet uz skolu. Viņiem ir skolas. Lai viņi iet uz skolu. Pareizi.

20 Tur bija, es atceros to veco melnādaino brāli, kurš torīt piecēlās kājās tajos nemieros. Viņš paprasīja militāristiem, vai viņš drīkst runāt. Viņš teica: "Es nekad neesmu kaunējies par to, ka esmu melnādains. Mans Radītājs izveidoja mani melnādainu. Bet šorīt man ir kauns par to, kā uzvedas mana rase. Ko šie cilvēki mums dara? Viņi dara mums tikai labu."

21 "Tā baltā sieviete," viņš piecēlās un teica, "es negribu, lai manus bērnus māca balta sieviete," teica, "jo viņi...viņai nebūs intereses, viņa nebūs ieinteresēta manos bērnos, kā kāda melnādaina sieviete ir ieinteresēta manā rasē." Teica: "Lūk, paskatieties uz mūsu skolām. Tajās ir peldbaseini. Viņiem ir labākas skolas un viss pārējais. Kāpēc mēs gribam iet uz viņu skolām?" Tā tas ir.

22 Es ticu, ka Dievs ir Dievs, nu, es teiktu, ka Viņš ir daudzveidības Dievs. Viņš veido augstus kalnus un mazus kalnus. Viņš veido tuksnešus. Viņš veido mežus. Viņš uztaisa baltu cilvēku, melnu cilvēku, sarkanu cilvēku. Mums nekad nevajadzētu sakrustot. Tas kļūst par hibrīdu. Un jebkurš hibrīds nevar pats sevi pavairot. Jūs sagraujat cilvēku rasi. Melnādainam cilvēkam ir dažas tādas lietas, ka baltajam cilvēkam šādas iezīmes pat nepiemīt. Baltais cilvēks vienmēr satraucas un raizējas; melānainais cilvēks ir apmierināts ar to stāvokli, kādā viņš atrodas, tāpēc viņiem šīs lietas nav vajadzīgas.

23 Bet toreiz verdzības laikos viņi tirgoja vergus, cilvēkus, kā kādā izsolē, kā viņi dara lietotu auto placī. Tur bija kāds pircējs, kurš braukāja pa visu valsti, un viņš tos pirka, un pēc tam viņš pārdeva tos un pelnīja ar viņiem naudu, tieši tāpat kā jūs darītu ar lietotu automašīnu vai vēl kaut ko.

24 Tāda nekad nebija Dieva programma! Dievs radīja cilvēku, bet cilvēks radīja vergus.

Vienam nav jāvalda pār otru. Mums ir jādzīvo kopā vienotībā un mierā.

35 Un šis cilvēks ieradās kādā plantācijā. Viņš...viņš gribēja... “Cik daudz vergu jums ir?”

Sacīja: “Kāds simts vai vairāk.”

26 Viņš tos aplūkoja, un kaut kā viņš pamanīja, ka starp tiem cilvēkiem bija viens vergs...

27 Tie vergi bija noskumuši. Āfrikas būri bija satvēruši tos vergus, atveduši viņus uz šejieni un padarījuši...un pārdevuši viņus. Un viņi zināja, ka viņi vairs nekad neatgriezīsies savā dzimtenē. Viņi zināja, ka viņi paliks šeit visu atlikušo dzīvi; ka viņi vairs nekad neredzēs savus bērnus; ka viņi vairs nekad neredzēs savu tēti un mammu. Viņi bija šeit uz visiem laikiem, un viņi bija bēdīgi. Un viņi pat nēsāja pātagas un pātagoja viņus, lai liktu viņiem strādāt. Un šādi viņiem vajadzēja viņus piespiest strādāt, jo viņi negribēja strādāt. Viņi bija vienkārši pilnībā salauzti.

28 Šis vergu uzpircējs skatījās uz turieni. Un viņš ieraudzīja, ka starp šiem vergiem tur bija viens jauns puisis. Viņiem nevajadzēja viņu pātagot; ar izriestām krūtīm, paceltu zodu, viņš bija nodevies darbam. Un tas pārpircējs sacīja vergu īpašniekam: “Es gribu nopirkt to vergu.”

Teica: “Viņš nepārdodas.”

Viņš sacīja: “Izskatās, ka viņš ir citādāks nekā pārējie vergi.”

Teica: “Viņš ir.”

29 Teica: “Kur tad ir tā atšķirība? Vai viņš ir priekšnieks tiem pārējiem?”

Viņš sacīja: “Nē, nē. Viņš ir vienkārši vergs.”

30 Viņš teica: “Varbūt jūs barojat viņu citādāk nekā tos pārējos?”

31 Viņš teica: “Nē, viņš ēd virtuvē kopā ar pārējiem vergiem.”

Teica: “Kas tad padara viņu tik ļoti citādāku?”

32 Viņš sacīja: “Es pats vienmēr brīnījos par to, līdz es to noskaidroju. Tur, viņa dzimtenē, Āfrikā, no kurienes viņš nāk, viņa tēvs ir cilts karalis. Un, lai kur viņš atrastos, viņš joprojām zina, ka viņš ir karaļa dēls, un viņš izturas kā tāds.”

33 Aleluja! Ja tu esi ķēniņa meita, tad nerīkojies kā šī pasaule. Ja tu esi ķēniņa dēls, tad nerīkojies kā šī pasaule. Mēs esam, mēs zinām, ka mēs esam Dieva dēli un meitas. Kaut arī mēs esam šeit tumšā nāves un bēdu pasaulē, tomēr mēs zinām, kur ir mūsu mantojums. Mēs esam Ķēniņa dēli un meitas; nevis kaut kāda ķēniņa, bet tā Ķēniņa. Rīkosimies tādā veidā.

34 Pirms dažām minūtēm...lūk, kāpēc es kavējos; kāda etiopiešu meitene tīrīja istabu, un es pamanīju, ka viņa tur kaut ko dara. Es centos izrakstīt dažas Rakstu vietas kaut kam, par ko es grasījos runāt. Es nebraucu runāt tikai tāpēc, lai mani uzklausītu; es ierodos, lai pateiktu kaut ko, kas palīdzēs draudzei, lai sniegtu kādu palīdzību. Un tātad, es biju izpētē, un tā jaunā lēdija turpināja kaut ko darīt tur apkārt. Pēkšņi viņa sacīja: “Atvainojiet, ser.”

Un es teicu: “Jā, madam.”

35 Un viņa teica: “Man teica, ka jūs esat tas cilvēks, kurš ir ieguvis labvēlību Dieva priekšā, ka, kad jūs lūdzaties par slimnieku, Dievs atbild uz jūsu lūgšanu.”

Es teicu: “Viņš atbild ne tikai uz manējo, bet Viņš atbild ikvienam, kas Viņam ticēs.”

37 Viņa sacīja: “Es esmu slima, ser. Vai tas būtu nevietā, ja es paprasītu jūs īsi aizlūgt par mani?”

Sacīju: “It nemaz.”

38 Es piecēlos un piegāju pie viņas. Es palūdzu apmēram šādi. “Kungs Jēzu, pirms daudziem gadiem, kad Tu vilki raupju krustu pa kādu smilšainu kalnu, atstājot smiltīs pēdas ar Asinīm, kas pilēja no Tavas muguras. Tavs vārais ķermenis bija kļuvis tik vājš, ka Tu sabruki zem tā svara. Tur stāvēja kāds vīrs, vārdā Sīmanis, nēģeris, un viņš pacēla to krustu un palīdzēja Tev nest to. Šorīt šeit ir viens no viņa bērniem, slims.” Tas notika aptuveni tajā laikā. Saprotat? Viņš ir visas cilvēka rases

Dievs.

39 Lūk, draugi, jūs esat tik brīnišķīgi klausītāji. Un, tā kā es nāku no tiem tālajiem misiju laukiem, tur ļauno garu un burvju priekšā, un tā tālāk, nemaz nedomājiet, ka viņi nemetīs jums izaicinājumu. Ir labāk, ja tu zini, par ko tu runā, kad tu nāc viņu priekšā. Un, kad tu esi pabijis tādās vietās un tad ierodies šeit, kur starp kristiešiem deg mājas pavarda uguns un tā tālāk, jūs nesaprotat, kāds atvieglojums tas ir cilvēkam, nostāties šeit. Kaut es varētu vienkārši apsēsties tur auditorijas aizmugurē un klausīties, kā šie brīnišķīgie svaidītie brāļi sludina Vārdu, un es varētu vienkārši pacelt savas rokas un raudāt, un skaļi gavilēt, un lūgties. Un kāda...kāda tā ir lieta, pasildīties pie šīs uguns! Tas ir tik brīnišķīgi. Bet parasti...

40 Mani brāļi, man ir tik daudz brāļu, kas mani mīl, un viņi prasa mani sludināt. Un tādējādi es zinu, ka, aicinātam Ķēniņa kalpošanā, man ir jācenšas strādāt, cik vien labi varu, bet es vienmēr tajā pārcenšos, palikdams pārāk ilgi. Un es saprotu, ka jūs gaidāt savas pusdienas, jo esat šeit jau no astoņiem no rīta vai apmēram tā, šajā cilvēku grupā. Taču es nodomāju, ka, ierodoties šajā pēcpusdienā, lai tikai īsu laiciņu ar jums parunātu, es te pierakstīju dažas piezīmes un dažas Rakstu vietas, uz kurām es gribētu atsaukties. Un darīdams to, es uzskatu, ka jums šeit ir vīri, kuri ir daudz piemērotāki nekā es, un Dieva aicināti ieņemt šo vietu. Taču manējā ir lūgties par slimajiem, redzēt vīzijas un tā tālāk.

41 Un pirms dažām minūtēm es ar kādu runāju. Ja jūs ieskatīsieties pagājušā mēneša žurnālā *Life*, jūs tur ieraudzīsiet... Un jums ir tā lente. Es neesmu lenšu pārdevējs. Bet, ja jūs vispār ticat tiem vārdiem, ko es sludinu, un, ja varat to atļauties, sadabūjiet "*Septiņus Zīmogus"*, bet vispirms sadabūjiet *"Cik ir pulkstenis, cienītie?"* Noklausieties, kas tur tika pateikts, sešus mēnešus pirms tas notika. Un zinātnieki ir neizpratnē. Stāvēju tieši apakšā tur, kur tas notika. Un sešus mēnešus pirms tam pateicu viņiem, ka tur būs septiņi eņģeļi plejādes veidā un izskatīsies kā piramīda, nonāks lejā. Un, ka es stāvēšu uz ziemeļiem no Tūsonas, Arizonas štatā, un tur atskanēs rēkoņa, kas pat izkustinās akmeņus no kalna. Tur sēž brālis Freds Sotmans, kurš stāvēja kopā ar mums, daudziem no viņiem, kad tas notika.

42 Tagad zinātne ir to nofotografējusi, jūs redzējāt to, tas nonāca *Associated Press*. Viņi nesaprata, kas tas bija. Tur gaisā ir mākonis, divdesmit sešu jūdžu augstumā. Tas ir piecpadsmit vai divdesmit jūdžu virs jebkāda mitruma. Viņi nesaprot, ko tas viss nozīmē, un viņi cenšas izpētīt to. Un es stāvēju tur, tieši zem tā. Un tie septiņi eņģeļi skaļi sauca savās balsīs, par tiem septiņiem zīmogiem. Un liecinieki, mēs trīs, kā liecinieki par tām lietām, kas tika pravietotas lentē *"Cienītie, cik ir pulkstenis?"* Un tagad viņi tur mēģina to noskaidrot. Viņiem tas ir noslēpums.

Daži no viņiem teica: "Ej, ej. Kāpēc tu neej un nepastāsti viņiem?"

43 Tas būtu tieši tāpat kā tad, kad Tā Kunga eņģelis parādījās šeit Hjūstonā, Teksasā, tajā gaismā. Es teicu cilvēkiem: "Esmu redzējis šo gaismu visu savu dzīvi."

44 Draudze zina to. Zinātne zina to. Tas ir, visam ir jāliecina, kad Jēzus Kristus izdara kādu kustību. Tur nu tas ir. Tas žurnāls, ja jūs gribat tajā ieskatīties, tas ir tas, kur uz vāka ir Rokfellers ar savu jauno sievu. Es domāju, ka tas ir žurnāla *"Life"* maija numurs. Viņš ir Dievs. Mēs dzīvojam pēdējās dienās.

45 Un tā, šorīt es esmu atnācis, lai mēģinātu paņemt šeit dažas piezīmes un vēl kaut ko, lai runātu par kaut ko, kas palīdzētu draudzei, palīdzētu šiem kalpojošajiem brāļiem, lai pieliktu savu plecu kopā ar šiem vīriem. Mēs esam brāļi, un viņi atveda mani šurp, jo viņi tic tai pašai kalpošanai. Ja jūs esat saņēmuši glābšanu šīs sanāksmes laikā, kāpēc gan jums nekļūt par locekli kādā no šīm brīnišķīgajām draudzēm, kas tic šāda veida kalpošanai. Viņi...viņi tic tam, viņi atbalsta to. Un es...es esmu šeit, lai izskaidrotu Rakstus un kaut kam, kas varētu palīdzēt draudzei.

46 Un mana tēma, tāda kā, šorīt ir par to, kādā stāvoklī, manuprāt, šodien ir pentakostu draudze. Kādā vietā un kādā stundā mēs stāvam, un kāda ir iespēja. Un tā, atļaujiet man citēt to vēlreiz. Kādā stāvoklī šobrīd atrodas draudze un kādas iespējas ir tai priekšā?

47 Es gribu izlasīt no Rakstiem, tekstam, un es gribu izlasīt Soģu grāmatas 16. nodaļas 27. un

28. pantus.

Bet nams bija pilns ar vīriem un sievām. Un tur bija visi filistiešu lielkungi, un uz tā jumta bija kādi trīs tūkstoši vīri un sievas, kas lūkojās uz Samsona jautrināšanu.

Tad Samsons piesauca To Kungu un sacīja: Ak, Kungs, Dievs, piemini mani un stiprini lūdzams mani tikai šo reizi, ak Dievs, ka es par savām divām acīm vienreiz varu atriebties.

48 Es gribētu paņemt no turienes tekstu, no turienes: *Ak, Kungs, tikai vēl vienu reizi*. Lai Tas Kungs svētī Viņa Vārda lasījumu.

49 Tā droši vien bija patīkama pēcpusdiena, kaut kas līdzīgs tam, ko mēs šodien baudām šeit šajā saiešanas vietā, šeit Hotspringsā, Arkanzasā. Un tur notika lielas svinības, bet tās ļoti atšķīrās no tā, kādas svinības ir šodien. Tur bija apmēram trīs tūkstoši filistiešu, kas raudzījās lejup no saviem balkoniem uz dīvainu pāri, kas ienāca lielajā arēnā, un augsti cienījami militāristi un viņu elegantās, ar dārgakmeņiem izrotātās dāmas, visi sēdēja savās vietās.

50 Un kā tas bija toreiz, tur bija, ak, tur bija kaut kas līdzīgs sēnei, tā ēka turējās uz pīlāriem, kas gāja uz augšu, kaut kas līdzīgs varbūt modernisma tipa arhitektūra...arhitektūrai. Un tur bija sapulcējušies visi tie filistieši, un viņi bija sanākuši tur, lai būtu šajā varenajā notikumā. Un viņi bija šajās lielajās svinībās, un visu acis bija pievērsušās tās arēnas vidum. Viņi droši vien bija piecēlušies kājās, lai labāk redzētu to, kam teju teju bija jānotiek.

51 Un tagad, kad mēs sēžam šeit šajā dienā, paskatīsimies, vai mēs varēsim ar savu iztēli ielikt sevi tajā stāvoklī, lai paskatītos uz šo scēnu. Ko mēs redzam?

52 Iedams, virzīdamies uz arēnas vidu, nāk kāds mazs zēns, turēdams pie rokas kādu aklu vīru, kurš klūp un grīļojas. Viņi bija noskatījušies daudzas pērtiķu izrādes un...un visādus trikus, un tā tālāk; bet tagad bija pienācis laiks galvenajam notikumam, tai lietai, ko viņi bija tik ilgi gaidījuši, šim galvenajam dienas notikumam. Sagatavošanās bija beigusies, hallēs, kurās visu pēcpusdienu bija skanējusi dzeršanas uzdzīve. Jo viņi svinēja Dagona, viņu dieva-zivs, uzvaru pār Jehovas šķirstu un apsolījumu.

53 Kāds tas bija apkaunojošs skats, kad mēs iztēlojamies to, kas tur notika; pagānu valsts dievs-zivs svinēja uzvaru pār Jehovas kalpiem, un tas viss bija tāpēc, ka tam vīram neizdevās paveikt to, ko viņš bija nozīmēts darīt. Un tur bija pagāni, piedzērušies, aurojoši, dārgakmeņiem rotātas sievietes, sakrāsotas sejas, mūsdienu Holivudas svinības, kas kā pēcpusdienas galveno notikumu izveda Tā Kunga Dieva kalpu, saslēgtu važās.

54 Tas zēns droši vien bija tur atvilcis... Klupdams, nāca šis lielais cilvēka miesas blāķis, abas acis izdurtas, uz muguras nokarājas mati, sasiets un sasaistīts, lai izklaidētu piedzērušos, trokšņainu neticīgo baru. Viņš droši vien bija paklupis pie staba, pie kura viņi grasījās sākt uzjautrināšanos.

55 Kad es aizdomājos par to, es aizdomājos par draudzi, kas bija Dieva nozīmēta, lai izdarītu kaut ko Dievam. Bet viņa ļāva ienaidniekam padarīt aklas savas acis pret dzīvā Dieva Vārdu un Dieva baušļiem, un tam uzdevumam, kuru tai izdarīt bija nozīmējis Dievs; vienīgi tam, lai kaut kādā midzenī būtu uzjautrājums piedzērušiem vīriešiem un sievietēm no pasaules, ar izkrāsotām sejām, dārgakmeņos, šortos, īsi apgrieztiem matiem. Draudze, kurai vajadzētu mirdzēt Tā Kunga spēkā un stiprumā! Kāds apkaunojums!

56 Cik pazemojoši tas droši vien bija Samsonam! Ar visu savu miesasbūvi, kas bija vairāk nekā spējīga, un bija pierādīts, ka Dievs caur šo miesasbūvi bija īstenojis Savu spēku. Un visi muskuļi, kas viņam vienmēr bija bijuši, joprojām bija viņa ķermenī, bet Tā Kunga svētības bija viņu atstājušas.

57 Mums var būt visa mūsu miesasbūve. Mums var būt mūsu konfesionālie rituāli. Mums var būt mūsu vārdi dokumentos un galvenajās grāmatās. Bet interesanti, vai šodien pentakostu draudze nestāv aptuveni tajā pašā vietā, ar izdurtām acīm attiecībā uz Dieva Vārdu un to mērķi, kura dēļ

Jēzus nomira, lai mēs kopā varētu būt sadraudzībā ap Vārdu un Dieva lietām?

58 Pazemots, tāds viņš bija, vidū tam laikam, kurā viņš dzīvoja. Kad es redzu tur stāvošo Samsonu, tas ir simbols, kas simbolizē kritušu, morāli samaitātu tautu un morāli kritušu, samaitātu draudzi, jo viņš simbolizēja gan Israēlu kā tautu, gan Dieva spēku, kas attiecas uz draudzi. Tas noteikti bija nožēlojams skats, kad mēs redzam, kā galu galā viņš tur stāv, viņa izvešanu tur ārā, un to puiku, kas viņu vadīja, un bez acīm.

59 Ja vien ienaidniekam izdosies padarīt jūsu acis aklas pret Dieva realitāti, jūs staigāsiet tieši virs tās, bet nezināsiet to. Nebūs svarīgi, ko Dievs dara un apstiprina to ar Saviem Rakstiem, un pierāda to ar Savu spēku; ja tavas acis nebūs atvērtas Dieva lietām, tu pāriesi tam pāri kā pilnīgi akls.

60 Un tur nu viņš stāv. Tā ka tas droši vien bija elpu aizraujošs brīdis, tie piedzērušies kareivji un sievietes ar savām kokteiļa glāzēm rokā. Es varu dzirdēt, kā tas atbalsojas tajās hallēs: "Tātad šis ir Samsons, tas varenais Dieva vīrs, varenais un drošsirdīgais vīrs, tas varenais karotājs," stāvēdams tādā stāvoklī. Es iztēlojos tos karavīrus, kā viņi stāvēja tur, apskāvuši savas modernās Holivudas sirdsdāmas, un viņu smalkās, vizuļojošās dārglietas, šos lielās Dagona draudzes locekļus, es iztēlojos, ka daži no viņiem varēja atcerēties, kā pieminot Samsona vārdu, jau viņa vārds vien lika viņiem nodrebēt. Tik vien kā viņa vārds izraisīja...izraisīja viņos bailes, jo viņš bija Dieva svaidīts. Daudzi no viņiem to atcerējās.

61 Daudzi no tiem kareivjiem, kas tur stāvēja, varēja atcerēties, ka bija redzējuši, kā viņš stāvēja ar mūļa žokli rokā un tur guļošos tūkstoš mirušos filistiešus. Kā tas varēja notikt? Kad tas mūļa žoklis trāpītu pa kādu no tām ķiverēm, kas praktiski bija pusotru collu bieza, taisīta no masīva vara, nu, iesitiet pa tādu ķiveri ar mūļa žokli, un tas saplīsīs tūkstoš gabalos. Bet Samsons, ar Dieva spēku uz sevis, notrieca pie zemes tūkstoš filistiešu, salaužot viņu vairogus un noguldot tos pie savām kājām. Es iztēlojos, ka daudzi no tiem karavīriem, kas toreiz bija aizbēguši, stāvēja tur un atcerējās: "Un tas ir Samsons?"

62 Viņi atcerējās, ka bija redzējuši viņu turam rokā mūļa žokli un sakām: "Kurš vēl grib nedaudz no šitā?" Viņš bija vīrs, kas mācēja runāt. Viņš bija vīrs, kas bija Dieva svaidīts. Dievs bija apsolījis viņu svētīt. Viņš bija Jehovas spēkā.

63 Ak, nav šaubu, ka šeit ir daudzi, kas atceras to laiku, kad draudze stāvēja tāda veida spēkā, bet tagad ir pilnīgi salauzta. Visdažādākās konfesijas, viena cīnās pret otru. Par senajām visas nakts lūgšanu sapulcēm vairs nekas nav dzirdams. Ielu sanāksmes ir pilnībā izzudušas. Tās ir novecojušas. Kaut arī mums ir mūsu struktūra, mums ir miesasbūve, bet kur ir brīnumu Dievs? Atklāti sakot, daudzi to noliedz, pat noliedz Dievišķo dziedināšanu, daudzi.

64 Tepat, šajā štatā, es runāju ar kādu draudzes locekli no lielas draudzes, es gribēju dabūt dažus krēslus, ko novietot šeit Hotspringsā, manēžā, kad es biju šeit, es un brālis Mūrs, un kāds vīrs no pentakostiem sacīja: "Es pat neļautu..." Viņš man neiedeva tos krēslus. Viņš teica: "Es neļautu sēdēt uz saviem krēsliem nevienam, kas tic Dievišķajai dziedināšanai." Tas nav tikai šeit, tas ir visur. Kas par lietu? Aizspriedumi, tas ir sponsoru un citu organizāciju dēļ, aizmirstot, ka mēs esam Dieva ļaudis caur dzimšanu. Arī Samsons bija to aizmirsis. Es atceros...

65 Man šķiet, ka, kamēr viņš tur stāvēja, tur bija daži, kas atcerējās to nakti Gazā, kā tas vīrs spēja pacelt Gazas vārtus, uzlikt tos uz saviem pleciem, kad viņi mēģināja viņu iežogot.

66 Jūs nevarat iežogot Dieva svaidījumu. To nevar noturēt neviena organizācija. Dievs glābj tos, kurus Viņš ir aicinājis: "Visi, ko Tēvs ir Man devis, atnāks."

67 Nu, viņi domāja, ka viņi bija viņu iežogojuši, un tad viņš paņēma tos vārtus, uzlika tos uz saviem pleciem un aizgāja prom, uzkāpa kalna virsotnē un apsēdās. Lieli vara vārti, kas bija vairākas tonnas smagi, bet mazs vīriņš izrāva tos no klintīm, salocīja tos un uzlika tos uz saviem pleciem, un uzkāpa ar tiem kalnā, prom no jebkā, kas stāvēja Dieva ceļā.

68 Daudzi no viņiem tajā dzeršanas ballītē atcerējās to par Samsonu. Bet kas par lietu bija

tagad? Viņš ne... Tur stāvēja Samsons, bet Tā Kunga Gars vairs nenāca pār viņu. Viņš nebija svaidīts. Viņam bija noģērbts tas spēks, to bija izdarījusi kāda sieviete, kura aizvilināja viņu prom no Tā Kunga baušļiem.

69 Interesanti vai šodien tas nav kaut kas līdzīgs mūsu draudzēm. Saprotat? *Sieviete* Bībelē simbolizē "draudzi". Un interesanti, vai mēs neesam ieklausījušies citu konfesiju vilinājumā, centušies izglītot mūsu kalpotājus ar bakalauru grādiem, lai mūsu sanāksme varētu teikt: "Mūsu mācītājam ir B.A., D.D. vai L.D. grāds." Interesanti, vai mūs nav pārņēmusi kaut kāda mežonīga vēlme pamēģināt izveidot draudzi, kas būtu mazliet labāka par metodistiem vai prezbiteriāņiem? Mums būtu labāk atrasties kādā misijā ar Dieva Garu uz mums, nevis būt šādā stāvoklī. Interesanti, vai mēs neesam jaunpievērsuši un vilkuši no vieniem uz otriem, lai mēģinātu panākt savas organizācijas izaugsmi. Un mums ir varena struktūra, bet kur ir Tā Kunga Gars?

70 Tur nu viņš stāvēja, sievietes izģērbts. Kas gan notika tā vīra prātā, kad viņš stāvēja tur? Viņam bija laiks to pārdomāt.

71 Es ceru, ka draudze atradīs tikpat daudz laika. Kas tev ir svarīgāk – par miljonu vairāk vai dziļāka Dieva svētība tavā dvēselē? Mēs esam meklējuši...

72 Un varētu pieminēt vēl daudzas lietas, ko es te īsi esmu pieminējis, par tiem kungiem un to, ko izdarīja Samsons, un ko viņi domāja.

73 Tagad atgriezīsimies pie Samsona. Un kas, jūsuprāt, notika viņa prātā, par tām daudzajām uzvarām, ko viņš bija guvis, par daudzajām varenajām lietām, ko viņš bija paveicis, kad Tā Kunga Gars bija uz viņa? Un viņš apzinājās, ka viņam bija visi viņa muskuļi, bet nebija Tā Kunga Gara.

74 Ļaujiet man jums kaut ko pateikt, draudze. Nemēģiniet pievienoties visīpašākajai draudzei, visdaiļrunīgākajai grupai. Palieciet ar Kristu tur, kur ir Tā Kunga Gars.

75 Tātad viņš droši vien domāja par tām lielajām uzvarām, ko Dievs bija viņam devis, un par tiem laikiem, kad viņa acis bija atvērtas un viņš varēja redzēt Dieva apsolījumus. Bet tagad, kopš viņš tika tajā visā notverts, viņa acis bija izdurtas.

76 Šodien tik daudzi cilvēki ir notverti mentālās ilūzijās, pat neiedomājas izpētīt Rakstus, lai pārliecinātos, vai tas ir pareizi, vai nē. Citi mēģina sacīt: "Tam nav nekādas nozīmes."

77 Pāvils Apustuļu darbu 19. nodaļā uzskatīja, ka tam ir nozīme. Un viņš sacīja: "Ja kāds eņģelis no debesīm sludinātu ko citu, lai viņš ir nolādēts." Saprotat? Saprotat? Tam ir nozīme.

78 Un tā, mēs redzam, ka Samsons stāv tur, un kā viņš domā par tām lietām, ko viņš reiz darīja ar Dieva valstību. Un par to, kā Dievs... Viņš bija pievīlis Dievu, un viņš bija pievīlis Dieva ļaudis. Tieši tā. Tagad viņš bija tieši tās tautas gūsteknis, kuras iznīcināšanai Dievs viņu bija uzcēlis.

79 Šeit es gribu uz mirklīti apstāties. Pentakosti, jūs zināt, ka es jūs mīlu. Kad es ierados pie jums, Džeka Mūra, Ričarda T. Rīda, brāļa G. H. Brauna, brāļa Bena Pembertona un citiem lieliem vīriem, lai uzzinātu par to, kas jums ir bijis, šķita, ka mums ir tik daudz kopīga, ka mēs bijām kā cimds uz rokas; es biju pilnīgā saskaņā ar jums. Jo tas vēstījums, kuram es ticēju...nezinādams, ka ka tur bija tāda draudze, ka šeit jau bija cilvēku grupa, lai to pieņemtu. Es joprojām esmu brālis Branhams. Es joprojām esmu jūsu brālis, un es jūs mīlu.

80 Bet vai jūs saprotat, ka jūs esat pakļāvušies tieši tai lietai, pret kuru Dievs jūs uzcēla? Pirms daudziem gadiem Dievs jūs izveda no tām organizācijām, lai izveidotu no jums tautu, bet jūs apgriezāties apkārt un organizējāt tieši to, no kā Dievs jūs izveda, lai tam pretotos.

81 Es izaicinu jebkuru cilvēku parādīt man kaut vienu vietu vēsturē, kopš tika organizēta pirmā draudze, kas bija Romas katoļu baznīca, Lāodikejā...tas ir, Nikejā, Romā, kad tika organizēta katoļu baznīca un izveidoja organizāciju... Un tā ir noticis ar katru draudzi kopš Mārtiņa Lutera šeit...

82 Kad Dievs iedeva Mārtiņam Luteram atklāsmi par taisnošanu...un, tiklīdz Luters nomira, viņi no tā izveidoja organizāciju, un tā krita. Pēc viņa atnāca Veslijs un Asburijs, un tā tālāk; viņi no

tā izveidoja organizāciju, un tā krita. Atnāca Aleksandrs Kempbels, un tas krita līdz ar to organizāciju. Atnāca Džons Smits, baptistiem, un tas krita. Un ikreiz, kad cilvēks ir mēģinājis kaut ko organizēt, ar kādu cilvēcisku sistēmu, tā ir kritusi un vairs nekad nav uzcēlusies. It nekur vēsturē, vispār nekur, nav nevienas draudzes, kas organizējās, bet nekrita, un ikviena, kas krita, vairs nekad neuzcēlās.

83 Israēla bērniem, līdzībā, bija jāseko tam uguns stabam. Un katru nakti viņiem bija jābūt gataviem nevis organizēties un sēdēt uz vietas, bet virzīties kopā ar to uguni.

84 Tieši to Dievs vēlas no Saviem ļaudīm – lai viņi virzās līdz ar Garu, virzās līdz ar laiku!

85 Jūs sakāt: "Nu, brāli Branham, mums ir bijuši visvisādi lieti, un iekšējais lietus un ārējais lietus." Jūs esat inteliģenti. Man ir vienalga, kas tā tāda par atklāsmi un cik laba tā izskatās; ja tā nav saskaņā ar Dieva Vārdu, lieciet to malā. Šis ir tas projekts cauri tuksnesim – Tā Kunga Vārds.

86 Bet, lūk, kur šodien stāv draudze, pentakostu draudze, sadalījusies aptuveni divdesmit vai trīsdesmit dažādās organizācijās, kas viena otru saukā par *to* un par *šito,* un *to*, par "maitasputnu laktu" un tā tālāk. Kāds apkaunojums, jo tieši tāpēc Dievs izvilka jūs no tām konfesijām, bet jūs pagriezāties atpakaļ un esat izdarījuši tieši to pašu, ko izdarīja viņi. Tieši tā bija izdarījis Samsons. Dievs uzcēla Samsonu, lai iznīcinātu to tautu. Un Dievs uzcēla jūs cilvēkiem, nevis kādai organizācijai.

87 Bet, kad Dievs izkustināja Israēlu no...no Ēģiptes, viņi bija tikai aptuveni desmit dienu attālumā no apsolītās zemes, apmēram septiņdesmit kilometrus. Taču viņi palika tuksnesī četrdesmit gadus. Kāpēc? Žēlastība bija sagādājusi viņiem jēru par viņu grēkiem, apgraizīšanu kā zīmi, uguns stabu kā liecinieku, Mozu kā pravieti. Žēlastība bija sagādājusi viņiem visu nepieciešamo, bet viņi sagribēja kaut ko izdarīt paši.

88 Viņiem nebija ne jausmas, kad Mirjama dejoja ar tamburīnu un Israēla bērni dejoja kopā ar viņu, un Mozus dziedāja Garā, viņi bija tikai desmit dienu attālumā no visas apsolītās zemes. Viņiem nebija ne jausmas par četrdesmit gadiem, un ka viņu līķi sapūs tuksnesī. Kāpēc tas notika? Israēls pieņēma savu visneprātīgāko lēmumu, kādu tas jebkad bija pieņēmis, kad viņi pieņēma bauslību žēlastības vietā, kad viņi sagribēja uztaisīt dažus bīskapus un kaut ko savu, kaut ko, ko vajadzēja darīt viņiem pašiem. Dievs bija viņu vidū, vadīja viņus.

89 Un tieši to izdarīja pentakosti. Kad Dievs atklāja Rakstos kaut ko jaunu, tā vietā viņi to nosauca par kārtējo sarežģījumu, vai kā nu gribat to nosaukt. Bet, kad Dievs kaut ko atklāja, tā vietā, lai pieņemtu patiesību un pārbaudītu to ar Bībeli, viņi izgāja, izveidoja organizāciju un atdalījās. Un tad uzradās *tas, šitas* un *tas*, un tagad jūs esat samaitāti, pentakostu draudze, sasaistīti ar organizācijas važām. Tieši tāpēc Dievs jūs uzcēla – lai to iznīcinātu, bet tagad jūs esat tikpat organizēti kā viņi. Katrā no tām ir dievbijīgi vīrieši un sievietes; tā ir taisnība, katrā no tām.

90 Un mēs esam vainīgi, ikviens no mums. Katls nevar nosaukt tējkannu par nokvēpušu. Mēs visi esam vainīgi, ikviens no mums, jūs, vienotie, divvienīgie, trīsvienīgie un...un kas nu vēl. Kāds kauns! Kādu negodu jūs esat atnesuši Jēzum Kristum! Kādu apkaunojumu pentakostu vārdam! Viņi ir atnesuši tik lielu negodu, ka tas ir kļuvis gandrīz vai par lamuvārdu. Cilvēki teju vai negrib asociēties ar tādu vārdu. Tas ir tāpēc, ka jūs esat darījuši to, ko jums nebūtu vajadzējis darīt. Bet, dodoties uz priekšu un sekojot Tā Kunga baušļiem, tai šodien vajadzētu būt lielai Dieva vienībai, kas maršē uz uzvaru.

91 Viņš ļāva kaut kādai sievietei aizvilināt viņu prom no Dieva Vārda, un tagad viņš stāvēja un rādīja trikus velnam. Tā tas ir. Pilnīgi precīzi.

92 Tas pats notiek arī šodien, ļauj Izebelei, "netikļu mātei"... Atklāsmes 17. nodaļa saka, ka viņa bija "netikļu māte", nu, ja viņa ir ielasmeita, tad...tad tā ir sieviete, kas nav uzticīga savam vīram. Viņa apgalvo, ka Kristus ir viņas Vīrs, bet nedzīvo saskaņā ar Viņa baušļiem.

93 Un ko dara tās citas draudzes? Kas ir netikle? Tas ir tas pats. Kas tas ir? Prostitūcija pret Dieva Vārdu. Un viņa bija "netikļu māte". Un atļauj šo Izebeles mācību un tā tālāk, jo tā ir

intelektuālu cilvēku grupa, kas vēlas sanākt kopā un kaut ko organizēt, lai viņi iegūtu sev lielus vārdus. Un tur nu ir tā draudze, sašķelta brālība. Ak vai! Kāds negods! Jūs zināt, kā tas notiek.

94 Kāda briesmīga lieta tā ir, garīgi akla. "Ak," jūs sakāt, "nu, es neesmu garīgi akls." Darbības runā skaļāk nekā vārdi; tās pierāda, ka jūs esat akli, jo jūs klūpat uz to. Saprotat?

95 Un tā, atcerieties, ka šī lente tiks ierakstīta un izsūtīta pa visu pasauli. Saprotiet, un es šeit nerunāšu pārāk daudz, bet tas aizies uz aptuveni septiņpadsmit dažādām valstīm, uz džungļiem un visur citur.

96 Garīgi akli! Akli pret ko? Pret Dieva Vārdu, Dieva patiesību. Jūsu organizācija neļaus...

97 Brīnišķīgi kalpotāji, kas nāk pie manis un saka: "Es ticu, ka tā ir patiesība, brāli Branham, bet, ja es to sludinātu..." Lūk, te nu tas ir. "Ja es tam ticēšu, nu, tad cilvēki..."

98 Man ir vienalga, ko saka cilvēki, man ir vienalga, ko saka organizācijas; svarīgi ir tas, ko Dievs ir nosaucis par patiesību. Un, ja tā ir Dieva patiesība, tad Dievs to atbalstīs. Kā gan jūs sagaidāt, lai jums ir ticība, kad jums ir vēlēšanās godināt vienam otru? Saprotiet, tas atņem jums ticību.

99 Devās atpakaļ uz konfesiju, pentakosti, kas piedzima ārpus konfesijas. Pentakosti nepiedzima kādā konfesijā; tas piedzima *ārpus* konfesijas. Bet sātana viltība ievilka jūs pa tiešo atpakaļ tajā, no kurienes jūs iznācāt: "Kā cūka dodas uz saviem dubļiem, un suns iet uz saviem dubļiem." Nu, paskatieties uz viņiem, uzvarēti!

100 Mums jau vajadzētu būt apsolītajā zemē. Jēzum Kristum vajadzētu būt tik paaugstinātam mūsu vidū, ka nebūtu vairs nekādu slimību. Ak, tas būtu brīnišķīgi!

101 Tur vairs nevajadzētu būt sievietēm ar īsi apgrieztiem matiem, kas valkā īsas kleitas. Un...un vīriem, kas ir precējušies trīs vai četras reizes, nevajadzētu būt diakoniem mūsu draudzē. Un nestāstiet man, ka pentakostos tā nav; pavisam noteikti ir. Bet tas ir sociālā prestiža dēļ. Tam nevajadzētu būt, bet tas ir. Kāpēc? Konfesionālo sakaru, politikas, naudas dēļ, tā vietā, lai saskaņotos ar Vārdu. Tiek vaļā no kāda dārga brāļa un ieliek kādu, jo viņam ir augsts sociālais stāvoklis pilsētā.

102 Es gribu cilvēku, kuram ir augsts sociālais stāvoklis Godībā. Ja viņš nezina alfabētu, kāda gan tam ir nozīme? Vai jūs zināt, kas ir "alfabēts"? Vienmēr tici Kristum. Tā tas ir. Iemācies to.

103 Nesen pie manis atnāca viens cilvēks un teica: "Brāli Branham," kāds ļoti...viens no pazīstamākajiem pentakostu kalpotājiem valstī. Viņš aizveda mani uz savu istabu, viņš teica: "Es gribu par tevi palūgt."

Es teicu: "Es neesmu slims."

Viņš teica: "Es...es tevi mīlu."

Es teicu: "Tās ir abpusējas jūtas."

104 Viņš sacīja, pateica man, teica: "Kāpēc gan tu nepārtrauc teikt tām sievietēm par viņu īsajiem matiem un visu ko tādu, un par draudzi?" Teica: "Tā nav tava darīšana."

Es teicu: "Kura darīšana tad tā ir?"

105 Viņš sacīja "Tas nonāks līdz tam, ka tu sludināsi tikai plikiem stabiem."

106 Es teicu: "Labāk es darīšu tā un sludināšu patiesību, nekā iešu uz kompromisu ar velnu." Saprotat?

107 Viņš teica...teica...teica: "Brāli Branham, vai tad Dievs neaicināja tevi lūgt par slimajiem?"

Un es teicu: "Tieši tā."

Viņš teica: "Cilvēki tic, ka tu esi pravietis."

Un es teicu: “Nu, tas...tas, es to neesmu teicis.”

108 Viņš teica: “Bet viņi tic, ka tu tāds esi.” Un sacīja: “Ja tu esi pravietis, kāpēc gan tu neizmanto savu laiku, lai iemācītu cilvēkiem par garīgajām dāvanām un kā dziedināt slimos, un...un kā darīt tās...saņemt tās garīgās dāvanas, un palīdzētu draudzei, tā vietā, lai visu laiku stāvētu, bļaudams uz sievietēm un bļaudams uz vīriešiem, un visu ko tādu?” Teica: “Nu, kāpēc tu neliec viņus mierā?” Teica: “Kāpēc tu nemāci viņām kaut ko svarīgāku par īsiem matiem un pārējo, un neliec viņas mierā?”

109 Es teicu: “Kā es varu mācīt viņiem algebru, ja viņi nezina pat alfabētu? Tā tas ir. Lai viņi vispirms iemācās alfabētu.”

110 Kāds vecs kalpotājs ieradās atmodas sanāksmēs un sludināja taisnošanu, arī otrajā vakarā, trešajā vakarā, ceturtajā vakarā, piektajā vakarā. Diakoni pasauca viņu ārā un sacīja: “Cienītais, vai jūs nezināt neko citu, kā vien spredi̇ķi par taisnošanu?”

111 “Ak, protams. Bet lai viņi visi sākumā saņem taisnošanu, un tad mēs sludināsim kaut ko citu.” Tā tas ir.

112 Ak, ja vien jūs varētu atgriezties pie pamatiem! Tur stāvēja Samsons, uzvarēts.

113 Un tā, skatieties, mēs varētu būt skaistāki, tā tas varētu būt. Bet tas ir tieši tāpat kā viendien, kad es braucu pa ceļu un ieraudzīju lielu zīmi, kas teica: “Fanka hibrīda kukurūza,” cik tā bija liela! Bet tā vispār nav laba. Tā ir tik nelaba, cik vien var būt, un tas nogalina šo tautu. Jūs lasījāt par to Reader's Digest: “Ja sievietes turpinās ēst hibrīdo liellopu gaļu un kukurūzu, un pārējo, pēc divdesmit gadiem viņas nevarēs dzemdēt bērnu.” Tajā nav nekā laba.

114 Kas ir hibrīds, siltumnīcas augs? Ja tas nav oriģinālais augs, tas visu laiku ir jāapsmidzina, lai atbaidītu no tā kukaiņus. Kukaiņi to apēdīs. Bet, ja tas ir oriģinālais augs, jums tas nav jāapsmidzina. Ja tas ir labs, veselīgs augs, kukainis uz tā nelīdīs.

115 Tur jau ir tā lieta, jums visu laiku ir jāauklējas ar cilvēkiem draudzē: “Slava Dievam, māsa,” saprotiet. Tu esi hibrīds, tu esi ieviests kaut kādā citā veidā.

116 Paņemiet to hibrīda kukurūzu un atkal to iestādiet, un ko jūs iegūsiet? Neko. Tas vispār neko nedos.

117 Draudze šodien ir skaista, tā ir taisnība, jūsu ēkas ir lielākas nekā jebkad, lielākās sanāksmes, kādām jūs jebkad esat sludinājuši, daudz intelektuālāki kalpotāji, nekā jums reiz bija. Reiz jums bija kāds vīrs no kaut kāda kukurūzas lauka, kuru Dievs tur aicināja irbuleņu pļavā. Bet nu jūs sūtāt savus bērnus skolā un esat uztaisījuši no viņiem mazbērnus, un tie ir atgriezušies ar Ph.D un LL.D. grādiem. Un pat vienā no lielajām Vasarsvētku draudzēm šodien, pirms viņi nosūta kādu cilvēku uz misijas laukiem, viņam ir jānostājas psihiatra priekšā, lai noskaidrotu, vai viņš mentāli ir pietiekami inteliģents. Padomājiet par to!

118 Vasarsvētku dienā prasība nebija mentāla pārbaude, bet tā bija Svētā Gara pārbaude, kas nonāca Vasarsvētku dienā. Cilvēkiem šodien tas ir pilnīgi izslēgts.

119 Vai jūs zinājāt, ka Romas katoļu baznīca bija pirmā oriģinālā vasarsvētku draudze? Bija nepieciešami divi tūkstoši gadu, lai tā nonāktu tādā stāvoklī, kādā tā ir šodien. Ja šī pentakostu organizācija pastāvēs vēl piecdesmit gadus, tā būs sliktāka nekā katoļu baznīca. Tā tas ir. Grēks sakrājas no visām pusēm! Lūk, varbūt jūs nedomājiet, ka es... Varbūt jūs domājat, ka es esmu traks, bet es zinu, kur es stāvu. Saprotat? Un tā ir taisnība. Venkārši pagaidiet, un jūs to ieraudzīsiet. Jā.

120 Hibrīds, hibrīda kukurūza izraisa to, ka sievietēm ir šaurāki gurni un platāki pleci, un tā tālāk.

121 Evolūcija, reiz mums stāstīja, ka evolūcijas gaitā kaut kādi dzīvnieki sagājās kopā un dzemdēja kaut ko citādāku un vēl kaut ko citādāku, un tā tas nonāca līdz cilvēkam. Viņi turpināja meklēt pierādījumus, līdz viņi atspēkoja paši savu teoriju.

122 Ļaujiet man jums kaut ko pateikt, jūs šeit esat lauksaimnieki. Kā uzrodas mūlis? Tas ir drausmīgākais dzīvnieks pasaulē. Tas ir hibrīds. Pirmkārt, tam vispār nav saprāta. Viņam neko nevarat iemācīt. Viņš gaidīs visu savu dzīvi, lai tikai iespertu tev pirms savas nāves. Tu neko nevari viņam pateikt. Kas tas ir? Jo viņš ir hibrīds.

123 Tas vienkārši atgādina man dažus tā saucamos hibrīdus kristiešus. Tu vari mēģināt kaut ko pateikt kādam mūlim, bet viņš stāvēs, izslējis savas ausis, turpinādams: "Ī-ā! Ī-ā! Ī-ā!" Saprotat? Viss, ko viņš zina, ir brēkt un trokšņot. Tu nevari pateikt viņam patiesību un kaut ko viņam iemācīt. Tādi tie cilvēki ir. Tu stāsti viņiem par Kristu vakar, šodien un mūžīgi tādu pašu: "Ī-ā! Ī-ā! Brīnumu laiks ir beidzies," brēkdami par kaut kādu semināru, ko mums ir iemācījuši. Tas ir hibrīds.

124 Svētais Gars apliecinās katru Dieva bausli ar "āmen". Tas ir kaut kāds semināra gars, kas elpo caur viņu. Tas nebrēks pret Dieva Vārdu, ja tas ir Svētais Gars. Tas apliecinās to ar "āmen". Saprotat?

125 Ziniet, es domāju, ka mūlis ir nezināšana. Vai zināt ko? Viņš nevar pateikt jums, kas bija viņa tētis vai viņa mamma. Saprotiet, viņa tētis bija ēzelis, un viņa māmiņa bija ķēve, bet viņš nevar vairoties. Ar viņu ir cauri.

126 Augs nevar sevi atražot atpakaļ. Paņemiet baltu vijolīti un zilu vijolīti, jūs iegūsiet rozā vijolīti; iestādiet to divas vai trīs reizes, un tā iznāks balta vai rozā, saprotiet.

127 Tas pierāda, redziet, ka tās nekad tādas nesanāks. Dievs teica: "Lai viss atnes pēc savas sēklas," un tieši tā tas ir joprojām. Cilvēks tika izveidots pēc Dieva tēla, nevis pēc pērtiķa. Saprotat? Tas ir kaut kāds neprāts!

Ievērojiet, ziniet, mūļa nezināšana... Bet vai zināt ko? Jūs neko nevarat viņam pateikt. Viņš ir spītīgs.

128 Bet es aizdomājos par īstu tīrasiņu zirgu, ak, jā, viņš zina, kas bija viņa mamma, kas bija viņa tētis. Viņš ir šķirnes. Viņš zina visu par saviem vecvecākiem un pārējiem, jo viņam ir ciltsraksti.

129 Tieši tā tas ir ar šiem hibrīdiem, tā saucamajiem kristiešiem. "Brīnumu laiks ir beidzies. Nu, mēs, prezbiteriāņi, mēs, metodisti, mēs, *tādi un tādi*, neticam *tam*. Mēs, trīsvienīgie, mēs *tādi un tādi*, mēs neticam. Mēs nedarām *to*." Redziet, jūs nezināt, kur jūs stāvat.

130 Bet īstens no augšas piedzimis šķirnes kristietis no Apustuļu darbu grāmatas precīzi zina, kur viņš stāv. Viņš ir dzimis no Gara, un *šeit* ir viņa ciltsraksti. Viņš ir nācis no Dieva atzara. Tas katru reizi nesīs vienu un to pašu.

131 Nav brīnums, ka draudze ir daudz skaistāka. Bet kas par lietu? Gars to ir pametis. Tā ir sakrustojusies ar pasauli. Ļauj sievietēm valkāt šortus. Spēlē klavieres...ļauj viņām lietot kosmētiku. Ļauj vīriešiem precēties četras vai piecas reizes un joprojām palikt savā vietā, savā amatā. Visas šīs dažādās lietas, ko viņi dara, ir precīzi tas, ko saka Raksti. Viņa ir tikpat sakauta, kā bija Samsons. Pilnīgi precīzi. Tieši tā.

132 Ak, kamēr Samsons pārdomāja...! Es varētu... Es negribu jūs aizkavēt pārāk ilgi; es šeit izlaidīšu dažus no šiem tekstiem. Kad Samsons droši vien tur stāvēja un domāja par savu kļūdu un par to, kur viņš varēja būt!

133 Atcerieties Izraēlu. Vai es varu...vai jūs piedosiet man, ja es uz minūtīti atgriezīšos pie Israēla? Vai jūs zināt, ko...ko viņi darīja tos četrdesmit gadus, kad viņi tur izveidoja savu organizāciju? Tā vietā, lai turpinātu iet tālāk, uguns staba, Tā Kunga eņģeļa, kas bija Kristus, vadībā, tā vietā, lai turpinātu virzīties tālāk un sekotu Viņam, apmēram desmit dienās viņi būtu nonākuši pilnajā apsolījumā, bet vai jūs zināt? "Viņi klīda tuksnesī," ir teikts Bībelē.

134 Viņi nonāca Kadeš-Barneā, kas bija tiesas vieta, un tur, kad tie izlūki atgriezās un pastāstīja par to zemi, viņi sacīja: "Mēs nevaram to izdarīt."

135 Kālebs un Jozua sacīja: “Mēs esam vairāk nekā spējīgi to izdarīt,” jo viņi skatījās uz Dieva apsolījumu, nevis uz to, kādi bija apstākļi.

136 “Mums nevar būt draudzes, ja mums nav organizācijas.” Nu, jūs neredzat, ko ir pateicis Dievs. Tā tas ir.

137 Ko viņi izdarīja? Vai Dievs viņus svētīja? Protams, protams. Viņi klīda apkārt. Viņi precēja sievas. Viņi stādīja vīna dārzus. Un viņiem dzima mazuļi, un viņu skaits pieauga. Un viņiem tuksnesī klājās labi. Tā tas ir. Bet viņi joprojām nebija pilnajā svētībā.

138 Tātad, kad tie, kas bija izveidojuši šo varen lielo organizācijas grupu, viņi tika saukti par “vecajiem cīnītājiem”, pareizi, Dievs ļāva viņiem palikt tur tik ilgi, līdz ikviens no viņiem nomira. Un tad Viņš sāka ar jauno paaudzi Jozuas vadībā, kurš ticēja Vārdam, āmen, un viņš aizveda viņus uz apsolīto zemi.

139 Ak, Dievs, lai šī jaunā pentakostu paaudze iegūst...iegūst šo redzējumu. Redziet, viņi devās uz priekšu uz apsolīto zemi. Mums vajadzētu būt tur, kur mums ir visa veida Dieva dāvanas.

140 Mēs patiešām runājām mēlēs. Tas ir pareizi. Tas ir brīnišķīgi. Nekas pret to. Mozus šķērsoja Sarkano jūru; ienaidnieks tika nonāvēts aiz viņa muguras. Mēs...mēs to novērtējam. Bet tas joprojām nav viss.

141 Jūsu tēvi un mātes pat iedomāties nespēja, kad viņi stāvēja tur un uz viņiem no logiem šāva ar pistolēm, kad viņi dejoja Garā, ka viņu bērni kādreiz nonāks līdz kam šādam! Bet tas notika.

142 Bet šobrīd nāk jauna paaudze. Samsona mati ir atauguši. Saprotat?

143 Esiet nomodā! Nekad neļaujiet Delīlai atkal iepīt jūs kaut kādās tādās lietās. Hm-hm. Turieties no tā pa gabalu. Tas ir tas, kas jūs ir nolādējis. Jūs tikāt uzcelti, lai to nosodītu. Es esmu centies darīt, cik vien labi varēju, kaut arī es stāvēju viens pats. Bet es esmu centies, kā vien varēju, lai stāvētu ar Dieva baušļiem. Es redzu, kā draudze stāv tur izģērbta, tai ir novilkts Dieva spēks, novilktas svētības, novilktas dāvanas.

144 Un Dievs izlies Savu dāvanu. Viņi saka...viņi saka: “Tā ir domu lasīšana, mentālā telepātija,” kaut arī viņiem būtu vajadzējis to pieņemt ar prieku. Saprotat? “Nu, viņš tagad ir pie vienotajiem. Nē, tas...varbūt ir...ak, viņi bija *tādi*, *šitādi* vai *tādi*.” Saprotat? Ak, ja vien jūs zinātu savu dienu! Neļaujiet tam paiet jums garām. Šī ir tā stunda, savienojas Kristū. Ievērojiet.

145 Samsons stāvēja tur un domāja par savu kļūdu, par to, ko viņš bija izdarījis. Nu, vai jūs saprotat, kas bija novedis viņu līdz tam? Ienaidnieks bija izdūris viņam acis.

146 Un tā ir tā pirmā lieta, ko izdarīs organizācija, izdurs jūsu acis jebkurai citai sadraudzībai, izņemot savējo. Āmen. Es tagad varētu teikt daudz ko, bet es...es to nedarīšu. Bet jūs, ja jūs esat garīgi domājoši, jūs zināt, par ko es runāju. Tā izdurs tavas acis! Tikai tu un tava grupa; ja tu esi metodists, tu esi vienīgi metodists; ja tu esi baptists, tu esi vienīgi baptists. Ja tu esi prezbiteriānis, tu esi.. Ja tu esi vienotais, ja tu esi divvienīgais, ja tu esi trīsvienīgais, vai cik viņiem vēl ir, saprotiet, tu esi tikai tas. “Tie pārējie nav labi.”

147 Baptistiem bija tāds sauklis Billija Grehama agrīnajās dienās, četrdesmit...: “Par miljonu vairāk 1944. gadā.” Ko jūs dabūjāt? Cigarešu smēķētāju baru, liekuļus, kas pievienojās draudzei.

148 Kad pats Billijs, kad es biju pie viņa brokastīs, viņš teica: “Vai jūs zināt, kas par lietu?” Sacīja: “Lūk, kur ir piemērs.” Viņš teica: “Es dodos uz...” Teica: “Svētais Pāvils atnāca uz kādu pilsētu, viņam bija viens jaunatgrieztais. Un pēc gada viņš tur atgriezās,” un teica, “tas viens jaunatgrieztais bija ieguvis vēl trīsdesmit.” Viņš sacīja: “Es atbraukšu uz kādu pilsētu uz sešām nedēļām un man būs trīsdesmit tūkstoši pieņemtu lēmumu, un es atkal atgriezīšos pēc sešiem mēnešiem, bet nevaru atrast trīsdesmit.” [Pārtraukums lentes ierakstā–Tulk.]

149 Nu, lūk, es apbrīnoju šo vīru par viņa drosmi, bet es gribētu uzdot viņam vienu jautājumu. “Kas nodarbojās ar Pāvila jaunatgrieztajiem? Kāds slinks mācītājs viņam bija?” Kas tas bija? Pāvils

palika kopā ar viņu, līdz viņš viscaur bija īsts Dieva bērns, dzimis no Gara. Viņš aizveda viņu tik tālu Kristū, ka viņš pat nespēja paskatīties atpakaļ.

150 Viņi vienkārši uzkāps augšā un varbūt pievienosies draudzei, vai pat runās mēlēs. Es ticu runāšanai mēlēs. Es ticu, ka Svētais Gars runā mēlēs. Bet es zinu, ka ne visiem, kas runā mēlēs, ir Svētais Gars. Saprotat? Es esmu redzējis, kā burvji runā mēlēs un dzer asinis no cilvēka galvaskausa, un piesauc velnu, runā svešās mēlēs un tulko tās. Tas nav īsts pierādījums. Nē, nē. Kristus dzīvība ir tevī, augļi, kas liecina par sevi, lūk, kas tas ir. Mēs apmierināmies ar: "Ja kāds cilvēks runā citās mēlēs, neko citu nevajag, lai viņš nāk iekšā." Paskatieties, ko jūs šodien esat saņēmuši. Saprotat? Tā ir patiesība, runāšana mēlēs, bet tā nav visa patiesība.

151 Kā viens melnādains vīrs ēda arbūza šķēli. Viņš sacīja: "Kā tev tas garšoja, Moze?" Viņš atbildēja: "Tas bija labs, boss, bet tur noteikti ir vēl vairāk no tā."

152 Ja es māku runāt mēlēs, tur noteikti ir vēl vairāk. Saprotat? Bet ko darām mēs? Gluži kā Israēls apmierinājās ar to vienu lietu un četrdesmit gadus klīda tuksnesī, joprojām bez pārējā no tā, kas bija apsolītajā zemē. Tieši to esam izdarījuši mēs.

153 Tur stāvēja Samsons (man ir jāpasteidzas), viņš droši vien skatījās atpakaļ, pārdomāja visas šīs lietas. Un te nu viņš bija, tieši tas, kamdēļ viņš bija uzcelts, bija padarījis viņu aklu. Un tur nu bija viņa lielā miesasbūve, viņa cilvēciskā ķermeņa lielā organizācija, tur stāvēja miesas kalns, viņa lielie, masīvie muskuļi, taču spēka nebija.

154 Te nu mēs esam šodien. Toreiz, kad pentakostos skaitījās pavisam nedaudzi, varbūt četri vai pieci simti cilvēku visā valstī, šodien tā ir visstraujāk augošā draudze pasaulē. Un ko mēs iegūstam? Daudzus locekļus. Ar mūsu lielo struktūru mums vajadzētu būt desmit tūkstošus reižu stiprākiem, nekā mēs bijām, kad mēs sākām. Bet mēs esam desmit tūkstošus reižu vājāki, nekā mēs bijām, kad mēs sākām, jo mēs būvējam to uz pamata, kas ir bezdibenis, uz organizācijas, uz kaut kā, ko Dievs ir nolādējis. Un kā mēs varam būvēt draudzi uz Sodomas un Gomoras izdedžiem?

155 Es ceru, ka jūs mani neienīstat, bet vienkārši pasēdiet mierīgi kādu brītiņu un paklausieties. Saprotat?

156 Viņš nevar to izdarīt. Ko Dievs ir nolādējis, to Viņš ir nolādējis. Tāpēc es turēšos tālāk no jebkā, ko Dievs ir nolādējis, es gribu to, ko Viņš svētī. Tā tas ir.

157 Ievērojiet, tā nu viņš tur stāvēja, domādams. Tur stāvēja puspiedzērušies militāristi: "Es atceros to spēcīgo vīru. Es atceros, kā viņš tur stāvēja ar mūļa žokļa kaulu rokās. Es atceros, kad viņš salika kopā kā grāmatu Gazas vārtus un uzkāpa tā pakalna virsotnē. Es atceros visas šīs lietas. Kad tas lauva rēca uz viņu, to mazmazītiņo puiku, un pār viņu nonāca Gars, un viņš vienkārši pārplēsa to lauvu uz pusēm ar savām rokām. Un te nu viņš stāv, sasiets, un viņu vadā mazs zēns. Un mūsu dievs, dievs-zivs Dagons, ir uzvarējis viņu."

158 Te nu tas ir. Pasaule ir iezagusies draudzē, ir uzvarējusi. Tā ir izģērbusi mūsu sievietes. Tā ir ielikusi cilvēku sirdīs vēlēšanos palikt mājās un skatīties televizoru, nevis doties uz draudzi un lūgšanu sanāksmi. Pasaules mīlestība ir iezagusies un aizvedusi mūsu pentakostu draudzi gājienā, kas ved uz elli.

159 Vēlēšanās un ticība? Izvediet cilvēku cauri lūgšanu rindai un ļaujiet viņam redzēt visu, kas notiek; nākamajā vakarā viņi atkal ir atpakļ. Ābrahāma dzimums? Ticības tur nav. Tai tur vajadzētu būt, bet tās nav. Kad jūs...

160 Reiz Dievs pateica Ābrahamam, un viņš gaidīja to divdesmit piecus gadus. Nav svarīgi, cik sen tas tika saņemts, es dzirdu, kā Viņš saka Sārai: "Aizej uz turieni, tev ir sešdesmit pieci gadi. Aizej un nopērc kādu grabulīti, un dabū kādas saspraudes, un uztaisi kādus zābaciņus. Mums būs mazulis."

"Kā tu zini, ka tev tas būs?"

"Dievs tā pateica." Un tas atrisināja šo jautājumu.

161 Pirmkārt, redziet, jau pirms aptuveni divdesmit gadiem viņai bija beigusies menopauze. Viņš bija dzīvojis kopā ar viņu, kopš viņai bija apmēram sešpadsmit gadu, būdams jauns vīrietis. Tas pilnīgi neko nemainīja; viņš uz to neskatījās, neņēma to vērā. Viņš ņēma vērā to, ko pateica Dievs. Atdalījās no visas neticības, devās prom tuksnesī.

162 Tieši tā ir problēma šodien. Jūs gribat savienoties ar neticības organizāciju, tā vietā, lai atdalītos no šīs pasaules lietām; jūs gribat redzēt, cik tuvu pie grēka malas jūs varat piebraukt. Skaties, cik tālu tālu no tā tu vari turēties!

163 Bet tur viņi bija. Pagāja pirmās trīsdesmit dienas jeb divdesmit astoņas dienas. Šobrīd te ir jaukta auditorija, bet jūs, pieaugušie, saprotat, par ko es runāju. "Sāra, dārgā, kā tu jūties?"

"Vispār nekādu izmaiņu, Ābrahām."

"Slava Dievam, mums tik un tā tas būs."

"Kā tu to zini?"

"Tā pateica Dievs."

164 Pagāja desmit gadi. "Lai tās saspraudes un visi tie grabulīši tur stāv."

165 Daži no viņa draugiem gāja garām: "Ābrahām, tautu tēv, cik daudz bērnu tev ir?"

166 "Slava Dievam! Šobrīd vēl neviena, bet man tie būs."

"Kā, tev? Tu taču esi deviņdesmit gadus vecs."

167 "Tam nav nekādas nozīmes. Tagad tas būs lielāks brīnums nekā būtu tad, ja tas būtu noticis toreiz pirms divdesmit gadiem."

168 Taču šodien: "Vakar vakar vakarā par mani tika lūgts. Es šovakar nejūtos it nemaz labāk." Ābrahāma sēkla?

169 Kas par lietu? Jūs esat izģērbti. Jūsu draudzes šķiedras joprojām ir turpat; jūsu organizācija ir tikpat liela kā metodistiem vai baptistiem. Jūs visu laiku būvējat šīs muskuļu šķiedras, bet kur ir tā īstenā ticība? Ak, jūs plaukšķināt rokas, jūs skaļi gavilējat un dziedat dziesmas, un dejojat. Ak, es esmu redzējis, kā tas notiek daudzās doktoru, burvju sanāksmēs, es esmu redzējis, kā viņi plaukšķina rokas un runā mēlēs, iztulko, un lēkā apkārt. Debesu Tēvam ir tas pats. Tas nav tas, par ko es runāju.

170 Es runāju par neviltotu ticību, kas spēj atraisīt Dieva apsolījumu un nostāties tur, un likt tam dzīvot, kaut kam no Rakstiem.

171 Muhamedāņi, es esmu redzējis, kā viņi krīt uz ielas un kliedz: "Allāhs, Allāhs, Allāhs," līdz viņi tik ļoti apzinās... Mēs ar Billiju Polu stāvējām tur un redzējām, kā kāds vīrs paņēma zobenu un iedūra to tieši zem savas sirds, un ārsts ielēja tur ūdeni no *šīs* puses, un tas iztecēja pa otru pusi. Redzējām, kā viņš paņēma kādu gabalu, šķēpu, un izdūra to caur savu lūpu un augšup caur degunu, un tur nebija pat pilītes asiņu. Iebāza zem saviem nagiem šķēpeles, aurodams: "Allāhs, Allāhs, Allāhs! Allāhs, Allāhs, Allāhs! Allāhs, Allāhs," šādā veidā. Musulmanis, kurš nicina domas par Jēzu Kristu. Viņam nebija nekāda Svētā Gara. Nē, nē, bet viņam bija emocijas. Tā tas ir. Mēs...

172 Kristietība taču nav kaut kāda emocija. Pagānisms var radīt tikpat daudz psiholoģijas kā...kā kristietība; bet tā nav patiesība. Mēs gribam patiesību. Kristus ir patiesība.

173 Ko mēs darām? Mēs esam sevi noveduši līdz tam, ka mēs stāvam kā Samsons, lūk, kad viņš tur stāvēja, pārdomādams, kas viņš būtu varējis būt. Es domāju, ka šodien draudzei vajadzētu nostāties un pārdomāt līdz ar mani, pāris minūtes, kas mēs būtu varējuši būt, ja šīs lietas nebūtu to izdarījušas. Kādi mēs būtu varējuši būt!

174 Tad viņam ienāca prātā, kaut kas atnāca. Es ticu, ka to izdarīja Dievs. Ak, ja vien tas varētu notikt šajā saiešanas vietā! "Ir iespēja." Ir iespēja. Dievs piedod. Ir iespēja.

175 Ilgi mēs šeit vairs nebūsim. Mūsu laiks beidzas. Draudžu konfederācija pārņem valsti. Tā apvienosies ar katolicismu. Mums tur ir tas cilvēks, tieši tā.

176 Kaut man būtu laiks iedziļināties tajā, lai parādītu jums, ka šī valsts ir tieši tāda kā Izraēla. Viņi iegāja svešā zemē, izdzina tās iedzīvotājus un iemantoja zemi. Tieši tā izdarījām mēs. Izraēla, viņiem bija pirmais vīrs, lieli vīri, tādi kā Jozua, tādi vīrs kā Dāvids, kā Salamans; bet galu galā sāka valdīt kāds vīrs, Ahabs, renegāts. Mums bija lieli vīri: Vašingtons, Linkolns; bet ko viņi ir izdarījuši tagad? Tieši to, pēc kā mēs šeit ieradāmies, brīvību, jūs esat ielikuši to Baltajā Namā, jo jūs vairāk domājat par savu politiku nekā par Kristu. Pilnīgi pareizi.

177 Un atcerieties, tajā laikā visi kalpotāji padevās. Galvenā bija Izebele. Paklausieties, Ahabs pats par sevi bija diezgan jauks puisis, bet Izebele bija tas kakls, kas grozīja to galvu. Viņa bija tā, kas to izdarīja. Viņa bija tas renegāts. Man nav nekas pret šo cilvēku kā prezidentu, bet tā ir tā Izebeles sistēma, kas stāv aiz tā. Vai tad jūs neredzat, kā tagad ienāk šie pāvesti un viss pārējais, ceļas tāds, kas "nepazīst Jāzepu". Un tad, negaidot mēs jau tieši tagad lūdzam protestantu draudzi apvienoties ar to, un katra organizācija ieies pa taisno iekšā draudžu federācijā, un tur jūs nokļūsiet slazdā.

178 Mēs dzīvojam no nodokļu naudas, kas tiks iekasēta tikai pēc četrdesmit gadiem no šī brīža. Šī valsts ir sagrauta. Kur tā atrodas? Kam ir nauda? Mums tās nav? Mūsu...mūsu obligācijas nav derīgas. Mums ir vajadzīgs zelts. Kam tas pieder? Katoļu baznīcai. Ko viņi darīs? Pirms šie viskija tirgotāji un visi šie lielie īpašnieki un akcionāri to atdos, viņi pilnībā visu izpārdos, un baznīca aizdos šai valstij naudu. Un tas novedīs pie tā, ka viņa pārdos savu pirmdzimtību pa tiešo katolicismam. Ko jūs darīsiet tad? Tas ir pasaules zelts, viņi un ebreji, un tā ir tā derība, ko viņš noslēgs ar Israēlu.

179 Saprotiet, jūs, Bībeles lasītāji, varat mācīt to savā draudzē. Saprotiet, es jums tikai rādu, ka es ticu tam pašam.

180 Lūk, kā tam būs jānotiek, un mums tas ir tieši tagad. Un te nu mēs esam, organizācija, uz mums ir zvēra zīme, tieši tāds pats kā pirmais zvērs, tā tēls, draudžu federācija, apvienojot varu. Un viņi izveidoja zvēra tēlu, lai arī viņš varētu runāt; un viņš darīja to pašu, ko pirms viņa bija darījis pirmais zvērs. Tieši mūsu vidū! Ak, bērniņi!

181 (Cik ir ir pulkstenis?) "Vai ir kāda iespēja?" Samsons stāvēja tur un sacīja... (Cik ir laiks?) Tikai... "Vai ir kāda iespēja?" Samsons pēkšņi nodomāja: "Šis varenais Dievs! Viņš ir visuresošs. Viņš ir mūžīgs Dievs. Es saprotu savu kļūdu. Es nožēlošu to." Un viņš iesaucās.

182 Ir iespēja, ka mēs varētu izdarīt to pašu. Viņi tajā laikā... Šī diena vairs neredz to redzējumu kā Samsons. Ja vien mēs spētu ieraudzīt šo redzējumu, ka ir iespēja! Sāciet tieši šeit, tieši tagad. Iespēja, saprotiet.

183 Viņi sēž cieši un plaukšķina rokas, un ir neziņā, kas no tā visa iznāks. Kādu dienu jūs noskaidrosiet, ka tas būs jums smags zaudējums, saprotiet, tajā laikā. Jums ir lielas sanākšanas, spožums, pasaules lietas: "Ak, mēs domājam, nu, vai zināt ko? Mums tagad ir vairāk locekļu kā jebkad. Un mēs varam uzcelt ēkas miljardiem dolāru vērtībā, mums ir vairāk naudas nekā jebkad agrāk, labākas baznīcas nekā dažiem no protestantiem vai kādiem citiem. Ak, cilvēk! Izglītība; nu, mēs vedam savus bērnus uz skolu un būvējam jaunus semināru, lai viņi varētu tajos mācīties."

184 Atļaujiet man pateikt uzreiz. Cilvēks ar izglītību, bez Svētā Gara, ar katru iegūto grādu aizved sevi arvien tālāk no Dieva. Tā tas ir. Jūs sakāt: "Man ir bakalaura grāds." Tas nozīmē, ka tu esi nedaudz attālinājies no tās vietas, kur tu biji. Sašķeļ atomu, bet klūp uz zāles lapiņas, par kuru viņi neko nezina. Jūs esat dzirdējuši to seno teicienu: "Muļķi pastaigāsies ar naglotiem zābakiem tur, kur eņģeļi baidās soli spert." Tā ir taisnība, izglītība, bet tā neatnes Garu. Tā neatnes Jēzus Kristus darbus un dzīvību.

185 Lūk, kāda ir tā problēma, draudze šodien nav kā Samsons. Viņi nav gatavi maksāt cenu. Samsons lūdzās pareizi, kad viņš lūdza: "Kungs, ļauj man mirt kopā ar ienaidnieku." Viņš zināja, ka

tas viņam kaut ko maksās. Viņš zināja, ka tas kaut ko maksās. Tas kaut ko maksās tev, tas kaut ko maksās man; tavu sociālo prestižu, tavu vietu un amatu konfesijā. "Kungs, tādā gadījumā ļauj man mirt. Es redzu Tavu mērķi." Viņš zināja, ka tas viņam kaut ko maksās. Jums ir jābūt gatavam pilnībā nomirt savam ienaidniekam, lai ieietu Dieva svētībās. Samsons bija gatavs maksāt šo cenu, lai Dieva spēks atkal būtu uz viņa. Viņš bija gatavs to darīt. Un tu?

186 Vai jūs esat gatavi upurēt savas televīzijas programmas? Ak, jūs zināt, kādreiz mums tas bija nepareizi – doties uz kino. Bet tagad velns jūs ir piemānījis, ienesis to tieši jūsu mājās. Tā tas ir. Saprotat?

187 Es mēdzu viesoties pie kāda veca metodistu sludinātāja, kurš dziedāja vienu dziesmu:

Mēs nolaidām barjeras, mēs nolaidām barjeras,

Mēs ielaidāmies kompromisā ar grēku.

Mēs nolaidām barjeras, un aitas ārā izgāja,

Bet kā tur āži ienāca?

Jūs nolaidāt barjeras, un tas arī viss.

188 Ak, es dzirdu, kā kāds saka: "Nu, brītiņu uzgaidi, brāli Branham, mums ir atmodas!" Jā, kas tas ir? Konfesionāla atmoda. Tā tas ir. Paskatieties uz jūsu morāli un uz jūsu atšķirībām. Vai tā ir atmoda? Vai tas ir izlaušanās laiks? Vai tas ir laiks, kad visi var apvienoties kopā un būt sadraudzībā? Ja tava organizācija ir tajā, tad "viss ir kārtībā". Visu laiku aizvien vairāk un vairāk attālinoties no Vārda, tā tas ir, taisot jaunus bīskapus un visu pārējo. Saprotat?

189 Samsons saprata, ka viņa pašreizējais atkritēja stāvoklis nevar dot spēku, lai stāvētu pretim tā laika izaicinājumam.

190 Vīrieši un sievietes, mani brāļi un māsas, atļaujiet man pateikt sekojošo. Draudze savā pašreizējā konfesionālajā stāvoklī nespēj radīt to spēku, lai stāvētu pretim šim laikam, saucot to šādi. Vīrieši un sievietes grib Dievu, godīgas sirdis. Un varbūt jūs aizietu no vienotajiem un pārietu uz divvienīgajiem; varbūt jūs aizietu no divvienīgajiem un dotos uz trīsvienīgajiem, un jūs varētu darīt visu *to, šito* vai vēl *kaut ko*, jūs tik vien kā maināt dokumentus, vai...vai arī skriet no misijas uz misiju, vai arī rīkoties kā nezinu kas: mazgadīgs bērns. Tā tas ir. Jūs neiegūstat to šādi. Mūsu atkritušais spēks, tas neatbilst šī laika izaicinājumam. Konfesijas nepieņems Vārda apstiprinājumu.

191 Kad Jēzus Kristus, kā es centos pastāstīt jums vakar vakarā, apsolīja to pēdējās dienās. Viņš apsolīja, ka tas būs šeit. Un jūs zināt to no Bībeles. Un jau piecpadsmit gadus, turp un atpakaļ pa visu valsti, bet tās visu laiku kļūst sliktākas. Tā tas ir. Saprotiet, viņi negrib to.

192 Viņi saka: "Nu, lūk, viņš biedrojas ar vienotajiem." Vai arī: "Viņš biedrojas ar trīsvienīgajiem. Viņš dara *to*, *šito* vai *to*." Mēs biedrojamies ar Kristu ikvienā organizācijā, cenšoties...

193 Bet Dievs rūpējas par to, lai viņi to redzētu. Un tie īstenie ticīgie ir kā tā parastā prostitūta vakar vakarā; tiklīdz tas uzplaiksnīja viņas ceļā un tur gulēja tā dzīvības sēkla, viņa noticēja tam. Ar to pietika, tas uzreiz iededza uguni. Kad tur stāvēja tūkstoši, kas uzjautrinājās par to, taču ne viņa. Viņa zināja, ka tas bija Mesija. Viņa zināja, ka tas bija apsolījums, ka tad, kad Viņš nāks, Viņš to darīs.

194 Interesanti, ja vien mēs zinātu to pašu lietu! Vai mēs esam tik ļoti ietīti savā organizācijā, ka mums ir aizliegts pat paskatīties uz to? Interesanti, vai jūs skatāties uz tiem žurnāliem un bildēm, un uz šo pretīgo pasaules netīrību, tā vietā, lai lasītu savu Bībeli, kā tas jums būtu jādara? "Cilvēks nedzīvos no maizes vien, bet no katra Vārda, kas iziet no Dieva mutes."

195 Mūsu bērni, mūsu zēni, ir kļuvuši par mazu Rikiju un Rikešu baru, jūs zināt, ka tā ir taisnība, ar forsētajām sacīkšu mašīnām un visu ko tādu. Un kur jūs atradīsiet pentakostu zēnu? Savā forsētajā autiņā un ielas. Kur jūs atradīsiet māsu? Kaut kur bufetē, dejojot rokenrolu. Kur jūs

atradīsiet tēti un mammu? Tētis kaut kur spēlē golfu vai kaut ko tamlīdzīgu, bet mamma ir devusies uz kaut kādu šūšanas ballīti kādā ložā, kurai viņa pieder, vai vēl kaut kur. Lai gan tam vajadzētu būt namam, kas ir sapulcināts kopā, atrazdamies Svētā Gara vadībā, atkal kopā ar Bībeli. Lūk, uz kurieni mēs esam aizdreifējuši. Nevis kritizējot, bet vienkārši nedaudz jūs sapurinot, saprotiet, lai jūs saprastu.

196 Visu laiku, un (ak, man jābeidz) filistieši vispār nepamanīja, kas notiek. Tur kaut kas risinājās, jo kaut kas sāka darboties Samsona sirdī: "Vēl ir iespēja," saprotiet. Viņš aptaustīja aizmuguri, lai pārbaudītu, vai tie joprojām ir tur?

197 Tagad dažām sievietēm ir grūti, apzinoties ka viņām tam būtu jābūt. Bet pārliecinieties, vai Viņa apsolījums joprojām ir, pārliecinieties, vai Viņš joprojām dara... Vienkārši aptaustiet galvas aizmuguri un pārliecinieties, vai Viņš nav tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

198 Viņš tos sajuta. Viņš saprata, ka tur kaut kas ir. Viņš pacēla savu galvu. Viņam nebija acu. Viņi nepamanīja, ka no šiem tukšajiem acu dobumiem plūst asaras, tās asaras tecēja no asaru dziedzeriem. Viņš pacēla galvu, viņa lūpas lēni kustējās, asaras tecēja no aklajiem acu dobumiem. Viņš bija nožēlā. Viņš zināja, ka Jehova joprojām ir dzīvs. Kaut arī viņš bija darījis nepareizi, viņš zināja, ka Viņš joprojām ir Dievs. Viņš stāvēja tur un asaras ritēja pa viņa vaigiem. Filistieši bija pārāk piedzērušies, lai to pamanītu.

199 Ja tavas draudzes locekļi, tavi kolēģi draudzē nepamana to, vienkārši turpini lūgt. Viņš vēl vienu reizi gribēja redzēt, kā Dieva Vārds izpaužas tā aklā, apreibušā pagānu bara priekšā, neticīgo priekšā. Ja vien tādas būtu draudzes slāpes šodien, vēlreiz redzēt vecmodīgu, Dieva sūtītu atmodu, no kanceles līdz pat sētniekam, vecmodīgu attīrīšanu, vecmodīgu atmodu ar Dieva spēku, Evaņģēliju, kas attīra cilvēku pilnībā no iekšpuses uz āru; taisnu kā šautenes stobrs, vecmodīgu, neliekuļotu, debeszilu, nogalinošu...grēku nogalinošu reliģiju, kas aizvāc no tevis visu Holivudu, no tiem, kas ir ieinteresēti.

200 Tur nu viņš bija, lūgšanā. Nevis kāda jauna konfesija, nevis kāda jauna mācība, bet Vārda apstiprinājums. "Kungs, reiz Tu biji uz manis, reiz Tu devi man spēku. Ja vien man būtu tas spēks! Man ir muskuļi. Bet tie ir vāji."

201 Mums ir locekļi, bet viņi ir vāji. Viņi mīl pasaules lietas vairāk nekā viņi mīl tās lietas... Jūs sakāt, ka es esmu pavisam... Hm? Paskatieties uz draudzēm un noskaidrojiet. Nemēģiniet to noliegt. Jūsu darbības runā skaļāk nekā jūsu vārdi, saprotiet. Ak, jā, jums ir vairāk locekļu, lielāki muskuļi, bet kur ir Tā Kunga spēks? Jūsu lielie muskuļi neatbildīs šīs stundas izaicinājumam, aizraujošai ticībai, lai paņemtu draudzi no visa tā, pirms zemi satrieks sods.

202 Un sods ir gatavs nonākt. Es pateikšu, kā teica mans draugs Džeks Mūrs; ja Dievs ļaus Amerikai palikt nesodītai par tām lietām, ko tā dara tagad, Viņam būs morāls pienākums augšāmcelt Sodomu un Gomoru un atvainoties tām par sadedzināšanu. Pareizi! Nākamā lieta ir sods.

203 Dievs, aizvāc no manis visu pasauli. Dāvā man ticību, Kungs, aizraušanai. Jo divi būs gultā, un viens tiks paņemts, bet otrs atstāts. Divi būs vienā automašīnas sēdeklī, un viens tiks paņemts, bet otrs tiks atstāts. Tas notiks vienā mirklī.

Jūs sakāt: "Brāli Branham, kad tas būs?"

204 Varbūt jūs to kritizēsiet. (Vai es varu to pateikt?) [Kāds brālis saka: "Turpini un saki to, brāli."–Tulk.] Ļaujiet man šeit kaut ko nedaudz iestarpināt. Kādu dienu jūs to uzzināsiet!

205 Jūs tur teiksiet: "Ak, es biju iemācīts, ka pirms Tas Kungs atnāks, notiks *šis*, *tas* un *šitas*. Tur būs lielo bēdu laiks, un mēs iesim tam cauri." Saprotat? Saprotat?

206 Ziniet, reiz Jēzum uzdeva vienu jautājumu. Viņš sacīja: "Kāpēc rakstu mācītāji saka, ka vispirms ir jānāk Elijam?"

207 Un Jēzus sacīja: "Es jums saku, ka viņš jau ir nācis, bet jūs to nezinājāt."

208 Vienā no šīm dienām jūs teiksiet: “Nu, es domāju, ka draudze dosies, ka ir jābūt *šim*, *tam* un *šitam*. Es domāju, ka būs aizraušana. Es domāju...”

209 Redziet, tā būs slepena aizraušana prom. Ja Viņš paņems vienu šeit, Hotspringsā, un vienu kaut kur citur, un vienu kaut kur tur, un vienu tur, tad tie būs burtiski miljoni, kas pacelsies no zemes. Un katru dienu pasaulē pazūd vismaz pieci simti cilvēku, un mēs vispār nezinām, uz kurieni viņi devās. Saprotiet, aizraušana sastāvēs no visiem tiem, kas guļ zemes pīšļos, kam ir viss kārtībā ar Dievu.

Viņi teiks: “Nu, es domāju, ka bija jānotiek aizraušanai.”

“Tā jau notika, bet jūs to nezinājāt. Jūs esat atstāti.” Saprotat?

“Nu, viss būs...” Tieši tā.

210 Šī slepenā atnākšana, lūk, kas ir aizraušana, nāk, lai nemanot nozagtu. Tāpat kā tajā grāmatā, ko es reiz lasīju (kas tā bija), Džuljeta un Romeo. Viņš atnāca naktī, kad cilvēki bija aizmiguši pasaulīgumā, un visa draudze ir pasaulīgumā. Un pēkšņi atskanēja sauciens, un viņi devās prom.

211 Paklausieties, jūs esat dzirdējuši tik daudz starp kristīgiem uzņēmējiem, pilna Evaņģēlija vīriem, kā viņi saka: “Ak, ziniet, godājamais svētais tēvs *tāds un tāds*! Prezbiteriāņi sāk saņemt Svēto Garu. Luterāņi sāk saņemt Svēto Garu.”

212 Jūs, aizmigušo bars! Vai tad jūs nezināt, ka Jēzus teica: “Kad tā guļošā jaunava atnāca pirkt eļļu, tieši tas bija tas laiks, kad atnāca Līgavainis, un viņa iegāja iekšā.” Atcerieties, viņas to nedabūja! Vai pareizi? Kā sacīja Būts-Kliborns: “Ha!” Varbūt viņām bija kādas emocijas, bet viņas patiesībā to nedabūja. Kad viņas atnāca nopirkt eļļu, jau bija par vēlu.

213 Un te nu viņi ir tagad, prezbiteriāņi, luterāņi; paskatieties uz šo pilnā Evaņģēlija uzņēmēju žurnālu “The Voice” un šo pentakostu mazbērnu grupu ar šiem konfesionālajiem brāļiem, kuri domā, ka tas ir kaut kas varens. Varbūt kādu dienu jūs pajautāsiet: “Nu, es biju domājis *šādi*.”

214 “Tas jau notika, bet tu to nezināji.” Ļaujiet man šeit apstāties, jo es...es neesmu šeit, lai sludinātu mācību.

215 Bet, tās iespējas! Neriskē. Šī ir tā diena. Šī ir tā stunda. Tieši tagad ir iespēja, varbūt ne pulksten piecos. Ir iespēja. “Kungs, es zinu, ka Tu esi Dievs. Es zinu, ka Tu esi. Es esmu tālu no Tevis. Bet es zinu, ka reiz šajās manās šķiedrās rosījās Dieva spēks. Es zinu tās lietas, kas man šodien rūp, es apgalvoju, ka esmu pentakosts,” sievietes, “es apgriežu savus matus,” vīrieši, “es daru *to, šo* vai *šito*.”

216 Un jūs, vīrieši, kas ļaujat savām sievām valkāt tos šortus un darīt tās lietas, un pēc tam saucat sevi par Dieva dēlu, kaunieties.

217 Nesen es devos uz vienu lielas konfesijas draudzi, lai... Viņiem bija sanāksme, un es ierados viņus apciemot. Un mācītājs mani aizveda, un viņš grasījās iepazīstināt mani ar savu sievu. Viņa bija pianiste. Un tā sieviete bija tērpusies tik apspīlētā kleitā, ka tai cauri teju vai spiedās āda. Viņa bija sakrāsojusies, un viņai ausīs bija visvisādas lietas.

218 Un es teicu: “Brāli, vai tu gribi teikt, ka tava...tava sieva ir svētā?”

Sacīja: “Protams.”

Es teicu: “Viņa izskatās pēc spoka.” Es teicu: “Es nekad neesmu redzējis ko tādu notiekam pentakostu vai svētuma vārdā!”

220 Ak, brāli, mums ir vajadzīga mājas tīrīšana, sākot no kanceles līdz pagrabam. Un vienā no šīm dienām... Tu saki: “Es esmu pentakosts.” Dievam tas nenozīmē vairāk kā būt cūkai. Tam nav nekāda sakara ar Kristu. Tas ir tikai nosaukums. Tev ir jābūt pentakostam tavā sirdī, Gara augļiem. Ievērojiet. Ak vai!

221 Viņš apzinājās, kas notiks, ja Dievs atbildēs uz viņa lūgšanu.

222 Vai jūs apzināties? Vai jūs apzināties, ka organizācija jūs izslēgs? Vai jūs saprotat, ka jūs tieši tagad dodaties uz draudžu federāciju un pārējo, kur jūs pa tiešo ieejat? Vai jūs saprotat, ko tas jums maksās? Vai tu saproti, ka tās sievietes, ar kurām tu spēlē kārtis, sauks tevi par "vecmodīgu" un visu ko tādu? Tā kā jūs neļausiet saviem bērniem valkāt šortus un darīsiet visas šīs lietas, vai jūs saprotat, ko tas jums maksās? Labāk parēķini to, pirms tu sāc, saproti. Labāk pārdomā to. Jā. Labāk...labāk sākumā pārrunā to ar Dievu, pirms tu to sāksi.

223 Viņš nezināja, vai viņa lūgšana tiks uzklausīta, bet viņš bija gatavs, un viņš bija patiess.

224 Ja vien draudze nonāktu līdz šādam stāvoklim! Ja jūs esat gatavi tieši tagad, ja jūs esat patiesi, ja jūs patiešām tā domājat, ja jūsu acis ir atvērtas tam, ko es cenšos jums pateikt netiešā veidā! Ja jūs esat patiesi, tad sakiet: "Kungs, man ir vienalga, kas tas ir, es esmu gatavs. Es redzu to zīmi. Es saprotu, ka ir vēlāks, nekā mēs domājam. Tas ir laiks atnākt."

225 Tad Samsons iesaucās: "Kungs, viņi izdūra manas acis. Es zinu, ka Tu esi Dievs. Es zinu, ka Tev ir spēks to izdarīt. Es zinu, ka Tu vari mani atbrīvot no šīm važām. Tikai vēl vienu reizi, Kungs, tikai vēl vienu reizi!"

226 Tikai vēl vienu reizi, Kungs, tikai vēl vienu reizi! Lai tur ir tāda nometnes sanāksme piekalnē, kāda bija uz tā pakalna augšistabā, lai no debesīm atskan troksnis, it kā stiprs vējš pūstu, piepilda visu namu, redzams augšāmceltā Kristus pierādījums.

227 "Tikai vēl vienu reizi, Kungs, tikai vēl vienu reizi," viņš iesaucās. Kad viņš iesaucās, būdams patiess, stāvēdams ar savām aklajām acīm. "Es zinu, kāda ir cena, Kungs, bet tikai vēl vienu reizi!"

228 Dievs atbild uz lūgšanu. Viņš juta, kā viņa šķiedras savelkas. Viņa muskuļi sāka saspringt. Viņa kājās sāka atgriezties spēks. Viņš sacīja mazajam zēnam: "Tagad pieved mani pie staba."

229 "Ved mani, Kungs, ved mani. Ved mani uz to stabu, uz Golgātu. Ved mani uz to stabu, kur es varu tikt sists krustā, līdz mana vecā pasaulīgā dzīve šeit pilnībā nomirst un viss, kas es esmu. Ved mani pie tā staba, Kungs."

230 Kad viņš sāka sajust, kā tie muskuļi saspringst ar Dieva spēku, viņam nebija jāskatās, kas notiek, viņš juta, kas notiek. Viņš sāka kustināt savus plecus un, kad viņš to izdarīja, tā ēka sagruva. Tajā dienā viņš uzvarēja, viņš nogalināja vairāk filistiešu, nekā viņš bija nogalinājis visās savas dzīves dienās.

231 Draugi, ir iespēja, ko šī draudze šajā stāvoklī... Lūk, man šeit ir apmēram trīs vai četras lapas ar piezīmēm, kuras es izlaidīšu. Ir iespēja. Ir iespēja tieši šeit, šajā nometnes sanāksmē. Ir iespēja tieši šeit, šajā stundā. Ir iespēja, ja mēs esam gatavi maksāt cenu, tad mēs redzēsim atkal notiekam Apustuļu darbu 2. nodaļu.

232 "Vēl vienu reizi, Kungs! Mēs esam to saputrojuši. Mēs esam organizējušies. Mēs esam sadalījuši mūsu brālību. Mēs esam atdalījuši savu sadraudzību. Mēs esam pārcēluši mazu grupiņu uz *šejieni.* Mēs karojam viens ar otru, un velns sēž maliņā, vēro mūs, kā mēs pātagojam viens otru. Kungs, vai ir iespējams, ka vēl reizi mēs visi simt divdesmit atkal varētu būt vienisprātis vienā vietā? Vai ir iespējams, ka no debesīm atskanētu rūkoņa, it kā stiprs vējš pūstu? Vēl vienu reizi, Kungs, vienu reizi!"

233 Piecelsimies kājās un sacīsim: "Vēl vienu reizi, Kungs! Vēl vienu reizi, Kungs!"

234 Kungs Dievs, uzklausi mani, Kungs! Vēl vienu reizi, Kungs! Vēl vienu reizi sūti pār šo nometnes sanāksmi, spēkā un godībā!

Ak Kungs, tikai vēl vienu reizi

(O Lord, Just Once More)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1963. gada 28. jūnija rītā Hotspringsā, Arkanzasas štatā, ASV. Svētruna ar numuru 63-0628m ilgst 1 stundu un 32 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2025. gadā.